

ప్రేమా -

పిచ్చీ!

పెళ్ళీ!

•••••
• రచన : శ్రీ తమ్మిశెట్టి రామారావు •
•••••

రవికి పిచ్చిపట్టినదా?

“అవును!”

తేబులుపై పడేసిన తెలిగ్రాం గాలికి తలూపు తున్నట్లు రెండుసార్లు రెపరెపలాడింది. కళ్ళముందు తెలిగ్రాం కనిపిస్తున్నా ఎందుకో నా మనసు నమ్మలేక పోతోంది.

ఫాన్ గిర్రున తిరుగుతోంది. అలాగే నా బుర్రకూడా!

రవికి పిచ్చిపట్టినదా? ఏమిటి? ఎందుకు? ఎలా?

ఆఫీసుకి శెలవుపెట్టి వచ్చానేగాని, తెలిగ్రాం చూసిన దగ్గరనుంచి వేధించుకు తింటున్న ప్రశ్నలే ఇవి!

ఇంట్లో నా భార్య సరళలేదు. పురిటికని పుట్టింటికి మొన్ననే దిగ బెట్టి వచ్చాను. మొదట తెలిగ్రాం చూడకుండా గాబరాపడ్డాను. తీరాచూస్తే విషయం ఇది.

ఎందుకో రవి నా మనసులో మెదిలాడు. హిప్పీ క్రాపింగ్, కళ్ళకి పెద్దసెజా గాగుల్సు, బెల్షర్టు, బెల్షేంట్లు, కాలికి ఎత్తయిన జోళ్ళు, ఎదుటి వాళ్ళను ఆకర్షించే చూపు, కవ్వించే నవ్వు.

నాలాగే పెళ్ళిచేసుకుని సుఖంగా వుండవలసినవాడు. మాటాడితే పెళ్ళి విషయంలో ఆదర్శాలని, ఆశయాని వుపోదాతం దంచేస్తాడు.

చెప్తాడేగాని, నచ్చిన అమ్మాయికి ముచ్చటగా మూడుముగ్గు వేయడానికి ముందుకురాడు.

•••••
రవితో నా స్నేహం ఇంటర్తో ప్రారంభమైంది! రవి తల్లి చాలా మంచిది. మా ఇద్దరినీ స్వంత బిడ్డలా

చూసుకునేది. ఆ రెండేళ్ళు నా చదువు రవి ఇంటిలోనే సాగింది. రవి తల్లి వేళకి కొడుకుతోపాటు నాకూ కాఫీ వగైరా ఇచ్చేది. నా సాహచర్యంవల్ల కొడుకు బుద్ధి మంతుడవుతున్నాడని తండ్రి చూసి చూడనట్లు వుండే వాడు.

ఇంటర్ పాసైం తర్వాత కొన్ని అనాంతరాంతల నాలాగే రవి ఫర్డర్ చదవలేకపోయాడు. రవి తెలుగు తెలుపు పాసై తాలూకాఫీసులో టైపిస్టుగా చేస్తున్నాడు. నాకు జిల్లాపరిషత్తులో క్లర్కుపోస్తు దొరికింది.

రవిది సున్నితమైన మనస్తత్వం అనుకోవాలి. ఆ విషయం ఆర్నెళ్ళ క్రితం వాళ్ళ అమ్మ చనిపోయినప్పుడే తెలిసింది. తల్లిని గురించి మెంటల్ గా వర్రీ అయ్యాడు! మనసు పాడుచేసుకున్నాడు! అయితే అది అతనిలో క్రమేపి వచ్చి క్రమేపి తగ్గిన మార్పు.

మరి ఇప్పుడు పిచ్చీమిడి? రవికి ఆప్పుడప్పుడూ ఫిట్సు వస్తుండేవని వినికొడి. మరి పిచ్చికాదుగా, అందుకే వెంటనే బయలుదేరాను.

* * *
బమ్మ దిగాను. నాకా వూరు కొత్తది. రవి ఎక్కడున్నదీ వాకలు చేద్దామనుకున్నాను.

“చూడండి మిస్టర్! మీకు తాలూకాఫీసులో పజ్జే నున్న రవిని తెలుసా?” అడిగాను.

“రండి! మీ కోసమే చూస్తున్నాను” అన్నాడతడు.

“నా కోసమే చూస్తున్నారా? మీ పేరు? ఏం జేకుంటారు?”

ఆరోగ్య సౌభాగ్యములకు మహిళలు
ఆధారపడునవి

ఆరోగ్య అనారోగ్య పరిస్థితులలో

లోద్ర

★

గర్భపోషణకు, సుఖ ప్రసవమునకు

గర్భ రక్షక

★

వేదికకు, మలబద్ధకమునకు

మా దీ పలరసాయనం

★

ప్రసవానంతర బలమునకు, క్షీరవృద్ధికి

సౌభాగ్య శౌంఠి

★

కేసరి కుటీరం ప్రైవేట్ లిమిటెడ్,

మద్రాసు-600 014.

వజ్రెంట్లు :—

సీతారామ జనరల్ షాపు (వజ్రెస్సెస్)

విజయవాడ.

“అమర్! రవి, నేనూ తాలూకాఫీసులోనే చేస్తున్నాం. నేను ఇంగ్లీషు తెలిస్తుని. రవితో నేనూ కలిసాక వాళ్ళింటికి వెళ్తూ వుండేవాణ్ణి. మీ భాటో కూడా అక్కడే చూశాను. అందుకే మిమ్మల్ని పోల్చుకోగలిగాను. రవి అప్పుడప్పుడూ మీ గురించి చెప్తుండేవాడు”

“వసీ! ఇప్పుడు రవి కలావుంది!”

“నిన్నటికంటే ఇవాళ పిచ్చి ఎక్కువైందండి! అందుకే వాళ్ళ నాన్న గార్కి, ఏమీ పాలుపోక మీకు తెలిగ్రాం ఇవ్వమన్నారు. నిన్న ఆయనకి, ఈ వేళ మీకూ తెలిగ్రాం ఇవ్వడం తప్ప నేను చేసేదేముంది! రవి కేకలు పెడుతుంటే డాక్టర్ని తీసుకొచ్చాను. మత్తు ఇంజక్షన్లు ఇస్తూ ‘పరవాలేదు. రెండ్రోజుల్లో సర్దుకుంటుంది’ అంటున్నాడు.”

ఇద్దరం రిక్షలో ఇంటికొచ్చాం. రిక్షాకి డబ్బులు నేను ఇస్తున్నా, ఆతడు వారించి తానే ఇచ్చేవాడు.

ఇద్దరం కటకటాలున్న ఇంటిలోకి నడికాం. ఎదురుగా రవి తండ్రి కనపడి ఆదుర్దాగా పలకరించాడు. రవి బెడదగ్గరికి నడిచాను.

రవి నిద్ర మేల్కొన్నాడు. వాడిలా అప్పుడే అంటున్నాడు “చంపేస్తున్నారు... నా రోజాని కొట్టేస్తున్నారు...నా రోజాని వదలండి, నా రోజాని కొట్టకండి...”

తలా-తోకాలేసి ఈ పిచ్చి ప్రేలాపన ఏమిటో నాకు అంతుచిక్కలేదు.

ఏమిటండీ! రోజా...అంటున్నాడు...కొట్టాడంటున్నాడు. విం జరిగింది?” రవి తండ్రిని ప్రశ్నించాను.

“అంతా మాసం బాబు! నా రవిని పాడుచేసేవారు! వాడి జీవితం నాకనం చేసేవారు. లేనిపోని సంబంధాలు అంటగట్టి వాణ్ని కొట్టి మనసు వికలం చేసేవారు! వాణ్ని భయపెట్టేవారు. పోలీసు కంప్లయింట్లు ఇస్తేనే గాని కుదర్చు” ఆయన కాలుకాలిన పిల్లలా చిందులు వేస్తూ అన్నారు.

రవిని కాంతిపర్చి ఇంటి ఆయన వచ్చి అన్నాడు.

“చూడండి! రమణగారు ఆయన తొందరపడ్డట్టు మనం తొందరపడితే మనకే ముప్పు. ఇదంతా చాలా గందరగోళమైన విషయం. మీకు ఇక్కడ జరిగిన విషయాలు తెలివు. మీకు చెప్పాను అవతలి వరండాలోకి

నడవండి” అంటూ ఆ వ్యక్తి నడికాడు నేను అనుసరించాను. ఆ ప్రక్కనే ఆతడున్న రూంలోకి తీసుకెళ్ళాడు. నాతోపాటే ఆమర్ వచ్చాడు.

ఆయన రూం చాలా సిట్ గా వుంది. రెండు కుర్చీలు చూపించాడు. కూర్చుంటూ “ఇప్పుడు చెప్పండి” అన్నాను. ఆయన చెప్పిన విషయాలు ఇవి.

రవి మొదట అద్దెకంటున్న ఇంటివాళ్ళ అమ్మాయి ఒకతె పెళ్ళికి ఎదిగి వుండటం. తండ్రి లేడట. తల్లి చాలా తెలివైనదట. నల్లరాడపిల్లలకు మంచి సంబంధాలే, సాధ్యమైనంత తక్కువ కట్నాలతో పెళ్ళిళ్ళు చేసిందట. భర్త మిగిల్చిపోయిన డబ్బుని వడ్డీలకు తిప్పుతోందట. ఇంటర్ పాసైన కొడుకు రవీంద్ర నావేర్ చేస్ లో అప్రెంటీస్ గా చేస్తున్నాడట. రవీంద్ర తర్వాత పిల్ల రోజా అట.

రోజా రవీ ప్రేమించుకున్నారట. ఆ ప్రేమ చాలా దూరంవరకూ వచ్చేసిందట. ఈ విషయం రోజా ఇంట్లో వాళ్ళకు తెలిసితర్వాత రవిని ఇల్లు ఖాళీచేసి వెళ్ళిపోమన్నారట. రవికి గత్యంతరం లేకపోయాడు.

ఇల్లు మారినా రవి-రోజాల ప్రణయం సాగుతునే వచ్చిందట. రోజాని ఇంటిలో వాళ్ళు నానా మాటలు అంటున్నారట. మొన్న తెలవల్లో వచ్చిన రవీంద్రకి విషయం తెల్సిపోయిందట. ఇకపై ఇటువంటి వేషాలు వేస్తే ఇంటిలో స్థానం వుండదని చెప్పాడట. రవీంద్ర మాటలు విన్న తర్వాత రవి నే నమ్ముకున్న రోజా, తిన్నగా రవి దగ్గరకి వచ్చేసిందట. అది విని రోజాను వాళ్ళ బంధువులు చావగొట్టారట. అది రవి కళ్ళారా చూశాడట.

“రోజాను ఎంత కొట్టినా తిట్టినా రవితోనే నా జ్యం అంటుంది. రవినే రిజిస్టరు మారేజి చేసుకుంటుందట గొప్ప చిక్కొచ్చి పడింది” ఆతడు చెప్పాడు.

సరి రోజా ఘటికరాలాగే వుండే! “అయినా ఎంత మందిని మనం చూడడంలేదూ! టీనేజ్ అమ్మాయిలంతా అంతే! ముందు వెనుకలు ఆలోచించుకోకుండా ప్రేమలు పెంచేసుకుంటారు. ఇంకా వీలైతే కాలు జారుతారు. ఆ తర్వాత నా మాట ఏమంటావు అంటారు,” అమర్ విమర్శించాడు.

“ఆ పిల్ల జీవితం నాశనం కాకుండా వుండాలంటే

వాళ్ళిద్దరికీ పెళ్ళి చేసేయాలి” అన్నాడాయన.

“అని మనం అనుకుంటే సరిపోతుందంటారా?” అన్నాను.

“కాదనుకోండి” నాన్నాడతడు.

“ఇంతకీ రోజాకున్న ధైర్యం రవికి లేకపోయింది. అవతల వాళ్ళకి సమాధానం చెప్పివుంటే రోజా చెబ్బలు తినకపోనేమో?” సందేహాన్ని వెలిబుచ్చాను.

“ప్రేమలేఖలు వ్రాసుకొనేటప్పుడున్న ధైర్యం పెళ్ళి మాట ఎత్తేసరికి పత్రాలేకండా పోతుంది. అందుకే వాళ్ళచేత రవి తన్నులు తిన్నాడు కూడా” అమర్ అన్నాడు.

“రవిని కూడా కొట్టారా?”

“కొట్టరటండీ! ‘పిల్ల నిన్నువదలి రానంటుంది. దీన్ని ఆదరించే ధైర్యం నీకుందా?’ అంటే... ‘రోజా మీతో వచ్చేస్తానంటే నాకేమీ అభ్యంతరంలేదు తీసుకు వెళ్ళిపోండి’ అన్నాడు. అందుకే కొట్టారు. ఇలా ఎంత మంది పిల్లల జీవితాల్ని నాశనం చేస్తావు నీవు అని” చెప్పాడాయన.

చక్కని అల్లిక - చల్లదనము!
ఇవే మా బనియన్ల ప్రత్యేకత!!

*
ఆర్. కె.
◆ బనియన్లు
◆ జెట్టీలు
వీటికి ప్రసిద్ధి
చెందినది.
*

ఏజెంట్లు లేని ఊళ్ళో ఏజెంట్లు కావలెను.

: వివరములకు :

R. K. KNITTINGS

P. N. ROAD, TIRUPUR-638602

రవికి మళ్ళీ తెలివి వచ్చింది. అదే ప్రేలాపన మళ్ళీ! నేను రవి తండ్రి దగ్గరికి వచ్చాను.

“ఏమండీ! ఇక ఆలస్యంచేస్తే లాభంలేదు. జరిగే విషయం తర్వాత ఆలోచిద్దాం. ముందుగా వైజాగ్ మెంటల్ హాస్పిటల్లో అడ్మిట్ చేస్తే మంచిది. హాస్పిటల్లో నాకు తెలిసిన వ్యక్తి వున్నాడు” అన్నాను.

“వద్దు బాబు! అక్కడ చేర్చితే మరింత పిచ్చి పడ్తుంది. పైగా అక్కడి డాక్టరు వీడ్మీ బాగా కొట్టేస్తారు వద్దు!” ఆయన అన్నారు.

“సరే మీ ఇష్టం! ఇక్కడంటే రవికి క్షేమంకాదు. వెంటనే మీతో తీసుకువెళ్ళి మంచి డాక్టరుకి చూపిం

చండి! ప్రస్తుతం అంతకంటే మంచి మార్గం లేదు” అన్నాను.

అంతలో డాక్టరు వచ్చాడు! మా మాటలు చెవిని బడ్డాయి.

“అవునండీ! మీ సలహా మంచిదే! నేను ఈ రెండ్రోజులు నా శాయశక్తులా ప్రయత్నించాను. పేషంట్కు మెంటల్ హాక్ తగిలినట్టుంది! స్థలమారితే మనిషిలో మార్పు రావచ్చు,” అంటూ రవిని మరొక సారి పరీక్షించి వెళ్ళిపోయాడు పీజా వుచ్చుకుని.

రవికి పిచ్చి ఎక్కువైందని ఆ వీధిలో వాళ్ళకి ఇంకా ఎక్కువ తెల్సిపోయింది! రవికి ఏం జరుగుతుందో? ఏమో?

“శ్రీ బాలసుబ్రహ్మణ్యం”

IS. 325

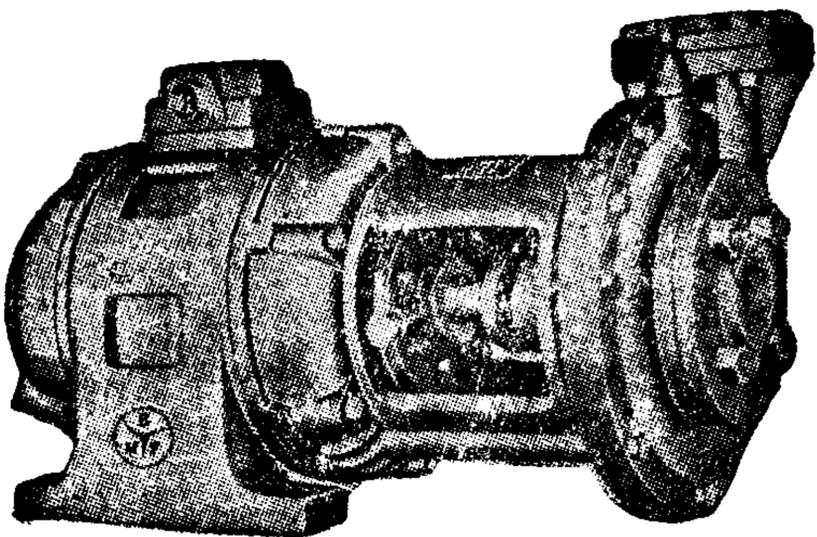

పంపులు - మోటార్లు

శ్రేష్ఠమైన లోహాలతో పనితనంలో అనుభవంగల నిపుణలచే తయారుచేస్తున్నాము.

విశేషాలు

- శ స్వల్ప విద్యుచ్ఛక్తితో అధికంగా మంచినీళ్ళు.
- శ ఎక్కువ కాలం మన్నికకు నమ్మకమైనది.
- శ నిశ్శబ్దంగా పరుగు.
- శ శ్రేష్ఠమైన తయారీపు.
- శ ఖర్చుగా తక్కువ.

: తయారించువారు :

బాలసుబ్రహ్మణ్య ఫౌండరీ

పటేల్ రోడ్ (Phone No. 24313) కొయంబత్తూరు - 641 009.

ఆంధ్రప్రదేశ్ ఏజెంట్లు:—

అసోసియేటెడ్ ప్రెస్ (డక్కన్) నెం. 867-2 రాష్ట్రపతి రోడ్, సికింద్రాబాద్ (ఎ.పి.)

అని రోజు బంధువులు లేలుకట్టిన దొంగల్లా కిమ్మనకుండా పూరుకున్నారు! రోజు మాత్రం కుమిలి కుమిలి ఏడుస్తోందిట! రవి మిత్రుడు వివరాలు సేకరించుకున్నాడు. అతడు చేసిన వుపకారానికి ధన్యవాదాలు చెప్పుకుని రవిని తీసుకుని బయలుదేరాం!

* * *

ఆ నెల రోజుల్లో వాణ్ణి రెండుసార్లు చూసాచ్చాను. ఇంకా పిచ్చి తగ్గినట్లులేదు! నన్ను చూసికూడా పోల్సుకోలేదు. పిచ్చి పిచ్చిగా తనలో తనే నవ్వుకుంటున్నాడు!

“నా రోజును కొట్టకండి...నా రోజును చంపకండి...” ఇవే మాటలు ఎన్నిసార్లు విన్నా?

వాడి ప్రేమ పవిత్రమైందే అనుకున్నాను! ఆదర్శ ప్రేమికుడే అనుకున్నాను. ఎలాగైనా రోజును కలుసుకుని తీసుకువస్తే ఏడి పిచ్చి కదురుతుందేమో? అందుకే రోజును కలుసుకోడానికి బయలుదేరాను!

తీరావస్తే నాకు ఆకాభంగమే అయింది. రవి నేపీ తుడు ఒక వెడ్డింగ్ కార్డు తెచ్చి నాకు ఇచ్చాడు! రోజు పెళ్ళి నిర్ణయమైపోయింది! ఏదో చాలా దూరపు సంబంధమట! గత్యంతరంలేక గుండె బరువుతో వెనక్కి బయలుదేరాను.

ఈ విషయం విని రవి తండ్రి చీదరించుకున్నాడు!

“నా కొడుకుని రచ్చగొట్టింది! అదైనా బాగుపడనీ” అని ముఖం పక్కకి తిప్పుకున్నారు.

రవి తెలివిలోకి వచ్చాడా! ఏమైతే ఇస్తే తాగుతున్నాడా” అన్నాను.

‘ఏదో ఈ రెండ్రోజులనుంచి మనలోపడ్డాడు! అయినా ఆ రోజును మరిచిపోలేదు! నువ్వయినా కాస్త వాడి మనసు విరిచే ప్రయత్నం చెయ్యి బాబూ!’ అని పెళ్ళిపోయారు!

నేను రవి బెడపక్కనే కూర్చున్నాను. నన్ను చూసి చిన్నగా నవ్వాడు! ‘రోజు ఎలాగుంది’ అడిగాడు!

‘రోజుకి పెళ్ళి అయిపోతోంది! వెడ్డింగ్స్ కూడా కొట్టించేశారు’ అన్నాను మెల్లిగా.

‘రోజు! అయ్యో...నా రోజు...నన్ను మోసం చేశావా? నిన్ను ప్రేమించినందుకు ఇదా నాకు శిక్ష...’ రవి మళ్ళీ కేకలు పెట్టాడు!

మెల్లిగా ఓదార్చడంతప్ప నేనేమి చేయగలను!

* * *

ఆ రోజు ఆదివారం! అయినా మా శ్రీమతిని, పుట్టిన బిడ్డని చూడానికి వెళ్ళలేకపోయాను. సిద్దాంసిని అడిగితే ఏదో మంచి రోజు చెప్పాడు! ఆ రోజు చాలాదూరంలో వుంది!

దూంలో ఒక్కణ్ణే కూర్చుని ఆలోచిస్తున్నాను! స్వంత విషయాలకన్నా రవిని గూర్చిన ఆలోచనలే ఎక్కువయ్యాయి!

అంతలో నా దూంముందు ఆటో ఆగిన శబ్దం! అనుకోకుండా రవి ఆటోలోంచి దిగుతూ కనిపించాడు! ప్రక్కని ఆ మెరుపుతీగ ఎవరు? రోజు కాదుగదా! నేను ఆశ్చర్యపోయాను.

నేను తేరువనేసరికి రవి నూటుకేను పట్టుకుని వచ్చాడు! ఆ వెనుక రోజు సిగ్గుపడుతూవచ్చి నిల్చుంది!

‘ఏమిటా? తెల్ల మొగం వేశావు! అంతా అయ్యోమయంగా వుందికదు నీకు’ రవి భుజం తడుతూ అన్నాడు. ‘అబ్బే అది కాదురా!’ అన్నాను.

‘బ్రదర్! నీ నుంచి చిన్న సహాయం కావాలి! అటు ఇద్దరం అయినవాళ్ళని కాదని వచ్చేకాం! రోజు మాత్రం ఇష్టంలేని పెళ్ళి చేసుకుని కాపురం చేయగలదా? ఈ సాహసం రోజువల్లనే నాకు కల్గింది! రెండ్రోజులు నీ ఇంటిలో తలదాచుకోనీ మమ్మల్ని. ఆ తర్వాత ఏదైనా దూం చూసుకుని పెళ్ళిపోతాము. చెప్పడం మరిచాను! మొన్ననే మేమిద్దరం చట్టప్రకారం పెళ్ళిచేసుకున్నాం! ఈ విషయంలో ఆమర్ వాళ్ళు తోడ్పడ్డారు! మా గురించి నీకేమీ బెంగలేదు!’ రవి చెప్పాడు.

‘రవీ! నిన్ను ఆభినందిస్తున్నాను! ఇక్కడ మీకు ఏ ఇబ్బంది వుండదు! ఇద్దరూ స్వేచ్ఛగా తిరగవచ్చు! మీకు దూం వగైరా సంగతి నేను చూసుకుంటాను’ అన్నాను అంతకంటే ఏమనాలో నాకు తెలీక!

రోజు కృతజ్ఞతా పూర్వకంగా చూసింది! నా మాపులు ఆమెకి భరోసా ఇచ్చాయి!

